

generelt angående dens gøren og laden i forbindelse med denne her folkeafstemning.

Er hr. Anders Fogh Rasmussen enig i Grønnegård Christensens vurdering, nemlig at regeringen i stigende grad bruger embedsmandsapparatet til at producere propaganda til at markedsføre regeringens politik med? Og hvis hr. Anders Fogh Rasmussen er korrekt citeret i Politiken i dag og er enig i den kritik, der kommer frem, hvad vil hr. Anders Fogh Rasmussen så gøre ved det? Hvad er så Venstres opfordring til regeringen? Er det at trække pjecerne tilbage? Eller er det sammen med os andre at være med til at udfærdige nogle regler, der sikrer imod regeringens embedsmandsmisbrug?

Det andet, jeg vil spørge om, er, om hr. Anders Fogh Rasmussen stadig er af den opfattelse, at et dansk ja den 28. september skal bruges til også at slagte de andre forbehold? Det har hr. Anders Fogh Rasmussen tidligere gjort sig til talsmand for, og jeg synes, det er rart her ved tredjebehandlingen at få bekræftet, om det stadig er Venstres opfattelse.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Det er velkendt, at det er Venstres politik, at alle de danske forbehold skal væk, og det vil vi selvfølgelig arbejde for. Og jeg kan sige til hr. Thulesen Dahl, at det vil vi arbejde for, hvad enten det bliver et ja eller et nej den 28. september. Men der må ingen tvivl herske om, at bliver det et nej, som vi vil være kede af, så vil vi selvfølgelig ikke desto mindre respektere det nej, og der kommer så ikke nogen folkeafstemning om den sag i hvert fald i en rum tid.

Men må jeg så om det der, som hr. Keld Albrechtsen kalder pjecesagen, sige et par bemærkninger:

Jeg kunne da godt have undværet, at regeringen på den måde kom til at give nejsiden noget, som den kan rejse land og rige rundt med. Men jeg er enig med de juridiske eksperter, der udtalte sig i går. Jeg er korrekt citeret i Politiken i dag.

Men så vil jeg godt sige, at jeg ærlig talt synes, at det er noget forfærdeligt hykleri at høre hr. Holger K. Nielsen og hr. Keld Albrechtsen og andre udbrede sig om denne pjecesag, fordi det nu altså tilfældigvis er i en eurodebat, det her kommer op.

Vi har fra Venstres side ved gentagne lejligheder rejst kritik af regeringens publikationspo-

litik, fordi vi synes, at regeringen ved mange lejligheder har brugt offentlige midler på selvros, når den har fremlagt finanslovsforslag, når den har fremlagt publikationer om Danmark som foregangsland, og ved mange andre lejligheder. Og dér har vi aldrig nogen sinde mærket opbakning fra hverken hr. Holger K. Nielsen eller hr. Keld Albrechtsen eller andre til den kritik. Derfor kan jeg også godt sige, at det, der står her, nu ikke er det værste, jeg har set. Det er det faktisk ikke. Det er da sødt med Lise Nørgaard på forsiden. Det er synd for hende, at hun bliver rodet ind i den politiske diskussion, men altså helt ærligt: Det her handler om, at nejsiden er trængt. Nejsidens argumenter er blevet afklædt, og derfor er det eneste, man så kan falde over, det, som hr. Keld Albrechtsen kalder en pjecesag. Ærlig talt, jeg synes, det er pinligt. Lad os nu snakke om indholdet. Lad mig gentage: Jeg kunne godt have undværet, at regeringen på den måde var kommet til at give nejsiden noget at køre rundt med, men helt ærligt, lad os nu snakke om indholdet i stedet for en pjece, der jo i den her sammenhæng i virkeligheden ingenting betyder.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg havde netop tænkt mig at spørge lidt til indholdet, for hr. Anders Fogh Rasmussen talte jo om den indflydelse, vi går glip af, fordi vi ikke er med ved to af de mange borde, vi ellers er med ved nede i EU, og han talte om nogle valutakriser. Lad os så få det ned i øjenhøjde, og jeg spørger hr. Anders Fogh Rasmussen: Giv mig bare et eneste konkret eksempel på, hvor Danmark kunne have brugt sin indflydelse i EU ved at have været med i euroen, som nu har været i gang i 20 måneder! Hvor har man været uenig i de beslutninger, der er truffet, og hvor ville man have forsøgt at gøre dem anderledes? Bare ét eneste eksempel vil jeg bede hr. Anders Fogh Rasmussen om.

Og så den anden ting, om valutakriserne, som er så forfærdelige: Kan hr. Anders Fogh Rasmussen give mig et eksempel på, hvordan valutakriser omkring kronen eller andre valutakriser gennem de sidste 15 år har påvirket den almindelige dansker?

Er der nogen danskere, der kan huske den store valutakrise i 1993? Niksen biksen! Er der nogen, der kan huske valutakrisen i 1998? Niksen biksen! Men der er nogle valutahandlere i nogle banker og nogle finansinstitutioner,